यच् श्रोचेण। यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना। श्रुक्को लोका द्धिरे तेजं इन्द्रियम्। श्रुका दिक्षाये तपसी विमोचनीः। श्रापा विमोक्तीर्मिय तेजं इन्द्रियम्। यदुचा साम्ना यजुषा। प्रश्रुनां चर्मन् इविषा दि-दिश्चे। यच्चन्दीभिरोषधीभिर्वनस्पता। श्रुक्को लोका द्धिरे तेजं इन्द्रियम्॥ १॥

शुक्रा दीक्षाय तपसा विमोचनीः। आपी विमोक्ती-मीय तेज इन्द्रियम्। येन ब्रह्म येन क्ष्मम्। येनेन्द्रामी पुजापितः सोमो वर्षणा येन राजा। विश्वे देवा ऋषया येन पुगणाः। श्रद्ध्या लोका दिधिरे तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षाय तपसा विमोचनीः। आपी विमोक्तीर्मीय तेज इन्द्रियम्। श्रपां पुष्पमस्योषधीनाः रसः। सोमस्य प्रियं धामं॥ २॥

श्रमेः प्रियतमः हिवः खाही। श्रमां पुष्पमस्योषधीनाः रसः। सोमस्य प्रियं धामं। इन्द्रस्य प्रियतमः
हिवः खाही। श्रमां पुष्पमस्योषधीनाः रसः। सोमस्य
प्रियं धामं। विश्वेषां देवानां प्रियतमः हिवः खाही।
वयः सीम वते तवं। मनस्तनूषु पिप्रतः। पुजावन्तो
श्रशीमहि॥ ३॥